1. ***α)*** *Η πραγματική ζωή κρύβει χαρά, αγάπη, στόχους, όνειρα, έρωτα, αλλά και πόνο, απογοήτευση, πίκρες, αγώνα .... αν λείπουν όλα αυτά τα συναισθήματα και οι ανατροπές, αν χαθεί η καρδιά και η ψυχή, η ελευθερία, ο αυθορμητισμός και η βούληση, τότε χάνεται το νόημα της ζωής και η ευτυχία... Ή μήπως όχι; Σε ποιες σκέψεις σε οδήγησε ο «δωρητής»; Μπορεί κατά τη γνώμη σου να υπάρξει ιδανική ζωή;*

Η πραγματική ζωή κρύβει συναισθήματα, αγάπη, όνειρα, στόχους, έρωτα, αλλά και απογοητεύσεις, πίκρες, αγώνα και πόνο, όμως όλα αυτά υπάρχουν για κάποιους λόγους. Αρχικά, υπάρχει η αγάπη, που μέσω αυτής ο άνθρωπος εξανθρωπίζεται, ευαισθητοποιείται και εξευγενίζει τον εσωτερικό του κόσμο και έτσι αναπτύσσεται η ψυχή του. Επιπρόσθετα, μέσω της αγάπης γίνεται πιο εύκολη η κατανόηση των ανθρώπινων σχέσεων οδηγώντας στο υπέρτατο αγαθό, την ειρήνη. Επίσης, η ζωή φαίνεται ότι είναι ένας αγώνας. Αυτός ο αγώνας δεν θα γινόταν εφικτός χωρίς τη δύναμη

της πίστης. Η ζωή, όμως, θέτει και στόχους στο μακρύ ταξίδι της, αλλά παράλληλα με τους στόχους δημιουργούνται και εμπόδια. Η ικανότητα που βοηθάει τον άνθρωπο να ξεπεράσει αυτά τα εμπόδια είναι η βούληση, καθώς με αυτήν μπορεί να επιλέγει και να αντιμετωπίζει τις λανθασμένες επιλογές του, μαθαίνοντας από αυτές, βλέποντας ποιο είναι το καλό και το κακό, το λάθος και το σωστό για τον ίδιο και τους συνανθρώπους του. Μετέπειτα, τα όνειρα δίνουν την πίστη στον άνθρωπο για να συνεχίσει να αγωνίζεται για τα ιδανικά του. Στο τέλος, θα νιώσει το λυτρωτικό συναίσθημα της επιβεβαίωσης και της πληρότητας. Παρόλα αυτά, μέσω αυτού του αγώνα θα βιώσει τον πόνο και την απογοήτευση, αλλά στο τέλος θα βγει σοφότερος, γνωρίζοντας πια τους ανθρώπους καλύτερα, γεμίζοντας τον άδειο «χώρο» που υπάρχει στην καρδιά του.

Μέσω των χρωμάτων ανακλάται ο εσωτερικός κόσμος του ανθρώπου και καλλιεργείται η ψυχή του, καθώς τα χρώματα εκφράζουν τα συναισθήματά του. Συνεπώς, η ψυχή μπορεί να θεωρηθεί ως η μεγαλύτερη ηθική αξία του ανθρώπου. Η ψυχική ανάταση οξύνει την κρίση του ανθρώπου, φωτίζει τη διάνοια του και γενικότερα κρατά σε έναν συνεχή ψυχικό συναγερμό τον άνθρωπο.

Αντιθέτως, όταν ο άνθρωπος δεν έχει συναισθήματα, σταματά τα υπάρχει κατευθυντήρια δύναμη και μία σταθερή γραμμή πλεύσης. Τελικά, ο άνθρωπος αυτός, θα φτάσει σε μία ηλικία, στην οποία θα κατανοήσει την έλλειψη συναισθημάτων στη ζωή του, μετατρέποντας τον εσωτερικό του κόσμο σε ένα απόλυτο «κενό». Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος αισθάνεται, κατά κάποιον τρόπο, τραγικά μόνος.

Ο «Δωρητής» με έκανε να συνειδητοποιήσω πόσο σημαντικά είναι τα συναισθήματά μας και πόσο καλύτερη είναι η σύγχρονη κοινωνία από την κοινωνία του «Δωρητή». Ακόμα και αν υπάρχουν αρκετά μειονεκτήματα (π.χ. πόλεμοι, φτώχεια, εγκληματικότητα κ.ά.), στην κοινωνία του βιβλίου βρίσκουμε τα δύο σημαντικότερα μειονεκτήματα: απουσιάζουν τα χρώματα και τα συναισθήματα.

Τα συναισθήματα έχουν μια σημαντική σύνδεση με τις ηθικές αξίες του ανθρώπου. Η έλλειψη συναισθημάτων οδηγεί σε έλλειψη ηθικών αξιών από τη ζωή των ανθρώπων, της κοινωνίας, της κοινότητας. Παρ΄ όλα αυτά, παρατηρούμε, ότι οι άνθρωποι δεν ένιωθαν ποτέ «κενοί», καθώς έτσι είχαν εκπαιδευτεί, έτσι είχαν μάθει, αφού δεν είχαν νιώσει κανένα συναίσθημα για να γνωρίζουν, πώς είναι. Οι «ανώτεροι άνθρωποι» της κοινότητας, οι Πρεσβύτεροι, αποφάσιζαν και φρόντιζαν για εκείνους, έτσι ώστε να μην γνωρίσουν ποτέ και μη νιώσουν κανένα συναίσθημα. Επιπρόσθετα, τους στερούσαν εντελώς το δικαίωμα της ελεύθερης βούλησης, δηλαδή το δικαίωμα να αποφασίζουν οι ίδιοι για το μέλλον τους. Όλα αυτές οι ενέργειες, όπως η καταπάτηση των ηθικών αξιών και κυρίως του σεβασμού της ανθρώπινης ζωής (αποδέσμευση-ευθανασία), έγιναν στην προσπάθειά τους να δημιουργήσουν έναν «ιδανικό» κόσμο.

Κατανόησα, επίσης, ποια είναι η αληθινή σοφία του κάθε ανθρώπου και πόσο σημαντική είναι. Η αληθινή σοφία του ανθρώπου είναι οι μνήμες και οι αναμνήσεις του, αυτές που καλλιεργούνται κατά τη διάρκεια της ζωής του. Το παρελθόν έχει δώσει πολλά χρήσιμα στοιχεία για το παρόν. Όμως, δεν μπορεί να θεωρηθεί το τέρμα μιας πορείας. Αντιθέτως, είναι η αρχή του δρόμου, που σε συνεργασία με το παρόν, κατευθύνει για το μέλλον, χαράζει νέα όνειρα και νέους στόχους. Επιπλέον, κατάλαβα πόσο σημαντική είναι η

ελεύθερη βούληση και η δημοκρατία. Οι άνθρωποι ήταν θύματα των κοινωνικών δομών. Στην πραγματικότητα, το πολίτευμά τους ήταν ένα είδος ολιγαρχικού πολιτεύματος, αφού τους απαγόρευαν να αισθάνονται και να αποφασίζουν για το παρόν και το μέλλον τους. Στην κοινωνία του «Δωρητή», η ζωή των ανθρώπων ήταν προκαθορισμένη από το πρώτη στιγμή μέχρι και την τελευταία, καθιστώντας ανήμπορους τους ανθρώπους να την αλλάξουν. Επιπρόσθετα, δεν δέχονταν τη διαφορετικότητα, καθώς αν κάτι ασυνήθιστο γινόταν ή κάποιος ήταν διαφορετικός, τον έδιωχναν, τον «αποδέσμευαν». Η κοινωνία αυτή, είναι μία άχρωμη, ισοπεδωτική κοινωνία, στην οποία απουσιάζουν τα συναισθήματά.

β) *Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;*

Σύμφωνα με το βιβλίο, ο ιδανικός κόσμος ήταν ένας κόσμος στον οποίο οι άνθρωποι ήταν ανήμποροι να αντιδράσουν, δεν είχαν συναισθήματα και γενικότερα δεν είχαν ελεύθερη βούληση. Κατά τη γνώμη μου, δεν πιστεύω ότι θα μπορούσε να υπάρξει ένας ιδανικός κόσμος, καθώς στην προσπάθεια του καθενός να δημιουργήσει αυτόν τον κόσμο θα αναγκαζόταν, να καταπατήσει αρκετά δικαιώματα και ιδέες των συνανθρώπων του. Επίσης, δεν πιστεύω στον τέλειο κόσμο, καθώς η τελειότητα, κατά τη γνώμη μου, είναι υποκειμενική. Τέλος, δεν πιστεύω σε αυτόν τον υποτιθέμενο «ιδανικό» κόσμο, γιατί ο κάθε άνθρωπος είναι τέλειος με τον δικό του μοναδικό τρόπο, έχει τις δικές του ξεχωριστές σκέψεις, τη δική του προσωπικότητα.

Παρόλα αυτά, αν θα μπορούσα να δημιουργήσω τον τέλειο κόσμο, χωρίς τα ελαττώματά του, τότε ο κόσμος δεν θα διέφερε πολύ από τον σημερινό μας κόσμο. Αρχικά, θα επιθυμούσα σ΄ αυτόν τον κόσμο, να μην υπάρχει πόλεμος. Έπειτα, θα ήθελα, οι άνθρωποι να είναι ελεύθεροι να πράξουν ό,τι θέλουν, δηλαδή θα ήθελα να υπάρχει η ελεύθερη βούληση, οι άνθρωποι να είναι ελεύθεροι να εκφράσουν αυτό που πραγματικά νιώθουν, να εκφράσουν τα συναισθήματά τους. Επιπρόσθετα, μία, επίσης, μεγάλη επιθυμία μου θα ήταν ο κόσμος να μπορούσε να βλέπει πιο πέρα από ό,τι σήμερα…Συμπερασματικά, ο τέλειος κόσμος μου θα ήταν ο σημερινός, απλά χωρίς τα αρνητικά του (την πείνα, τη φτώχεια, τον πόλεμο...). Όμως, στην πραγματικότητα, πιστεύω ότι ο σημερινός μας κόσμος, είναι τέλειος και ιδανικός με τον δικό του μοναδικό και καταπληκτικό τρόπο.

2. ***α)*** *Αν ήσουν εσύ ο Δωρητής Μνήμης ποια συναισθήματα και ποιες εμπειρίες θα διάλεγες να μεταδώσεις σ' έναν άνθρωπο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα;*

Οι σκέψεις, οι αναμνήσεις και τα συναισθήματα είναι πολύ δυνατά και μπορούν να αποδυναμώσουν τον άνθρωπο σε μια στιγμή. Ο Δωρητής έκανε ό,τι καλύτερο για να μπορέσει να μεταδώσει τις αναμνήσεις των ανθρώπων. Προσωπικά, δεν θα άλλαζα εντελώς τον τρόπο που θα μετέδιδα τις αναμνήσεις στον Τζόνας. Αρχικά, θα του έδινα μία από τις καλύτερες αναμνήσεις, όμως, αμέσως θα του έδινα μία άσχημη ανάμνηση, ώστε να υπάρξει ισορροπία και να μπορέσει να ισορροπήσει τα συναισθήματά του.

β) Ποιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες; Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;

Αναμφίβολα, οι αναμνήσεις είναι ένα μεγάλο μέρος της ζωής μας και είναι πολύ σημαντικές για πολλούς και διαφορετικούς λόγους. Αρχικά, στη δική μου ζωή, θα έλεγα ότι είναι αρκετοί οι λόγοι που καθιστούν σημαντικές τις αναμνήσεις μου. Πρώτα, με κάνουν να θυμάμαι άτομα που αγάπησα και άτομα που αγαπώ και μου φέρνουν χαρά όταν είμαι κοντά τους, αλλά ακόμα και όταν απλά τα σκέφτομαι. Επίσης, μέσω τον αναμνήσεων μπορώ και θυμάμαι άτομα που μπορεί να μην έζησα πολλά μαζί τους, αλλά ακόμα και αυτές τις λίγες στιγμές που θυμάμαι, με κάνουν να χαμογελώ, είτε να στεναχωριέμαι για τον χαμό και για την απομάκρυνση, αυτών των ανθρώπων. Επίσης, μέσω των δυσάρεστων αναμνήσεων μπορώ και θυμάμαι τα λάθη μου, τις λάθος επιλογές μου, έτσι ώστε αν βρεθώ στο ίδιο δίλημμα να μην ξανακάνω το ίδιο ανούσιο και απερίσκεπτο λάθος. Επιπρόσθετα, μέσω των δυσάρεστων αναμνήσεων μπορώ και θυμάμαι τα άτομα που μου έχουν συμπαρασταθεί, έτσι ώστε να μπορώ να αναγνωρίζω την πραγματική αγάπη και φιλία. Συμπερασματικά, μέσω των αναμνήσεων μου, προσπαθώ να χαμογελώ με όσα έχω περάσει, αλλά και να μάθω από τις λανθασμένες επιλογές του παρελθόντες.

3. Αποτύπωσε τον σχολιασμό και τη σκέψη σου με αφορμή τις σελίδες του βιβλίου:

- *Η Επιτροπή των Πρεσβυτέρων ρυθμίζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης, παρακολουθεί και ελέγχει τα πάντα (Big Brother), χάνεται κάθε ελευθερία και κατευθύνεται η ανθρώπινη βούληση και δράση. Η θέση κάθε*

ανθρώπου στην «ιδανική» κοινότητα είναι αυστηρά καθορισμένη, ώστε να ωφελείται ο ίδιος αλλά και ο κοινωνικός του περίγυρος.

- *Αντίθετα, στη σελ. 155 αναφέρει: «κατάλαβε τη χαρά της ατομικότητας, του να είσαι ξεχωριστός, ιδιαίτερος και υπερήφανος...».*

Επομένως, το ενδεχόμενο μιας ισοπέδωσης και ομοιομορφίας, ειδικά στη σημερινή εποχή, ποιους κινδύνους εγκυμονεί; Πώς μπορούμε να αντισταθούμε; Ειδικότερα οι νέοι άνθρωποι πώς μπορούν να αντιστέκονται στη μαζοποίηση και να διαφυλάσσουν την προσωπικότητά τους;

Οι άνθρωποι, κατά κύριο λόγο, είμαστε όμοιοι, δηλαδή έχουμε αρκετά ίδια χαρακτηριστικά μεταξύ μας. Όμως, μέσω της εμφάνισης που μας δίνεται και του χαρακτήρα που διαμορφώνουμε, αρχίζουμε και διαφέρουμε από τους υπόλοιπους, αν και στη βάση δεν έχουμε καμία διαφορά. Παρ΄ όλα αυτά, ελλοχεύει ο κίνδυνος της μαζοποίησης, της ισοπέδωσης των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών μας. Όμως, αν αυτό το φαινόμενο εξαπλωθεί, τότε θα έχουμε μεγάλη πιθανότητα να γίνουμε σαν την κοινωνία του Τζόνας και του Δωρητή. Παρ΄ όλα αυτά, υπάρχει τρόπος να αποφύγουμε αυτόν τον κίνδυνο. Αρχικά, πρέπει οι νέοι να σταματήσουν να ακολουθούν ένα συγκεκριμένο πρότυπο, αλλά, αντιθέτως, πρέπει να αρχίσουν να «χτίζουν» τον πανέμορφο, μοναδικό χαρακτήρα τους. Επίσης, οι νέοι πρέπει να σταματήσουν να προσπαθούν να γίνουν αποδεκτοί από κάποιον, καθώς ακόμα και έτσι όπως είναι, είναι τέλειοι με τον δικό τους μοναδικό τρόπο και οι άλλοι θα πρέπει να τους αποδεχθούν. Τέλος, οι ενήλικες πρέπει να αρχίσουν να δίνουν το καλό παράδειγμα στους νέους προσπαθώντας να ζουν με αξιοπρέπεια, ειλικρίνεια και αγάπη!